

SAMENVATTING

104790/104791/104792

Drie medewerkers stellen dat verweerder (collega) hen tijdens een personeelsfeest onnodig van achteren heeft aangeraakt, hetgeen door hen als ongewenst en intimiderend is ervaren. Hoewel fysieke aanrakingen niet uit te sluiten zijn in een drukke ruimte is aannemelijk geworden dat verweerder gedurende enige tijd dicht achter vrouwelijk collega's stond terwijl er voldoende ruimte was om meer afstand te betrachten alsmede dat hij de door enkele klaagsters gegeven signalen dat zij dit niet prettig vonden, heeft genegeerd. Hiermee heeft verweerder grensoverschrijdend ongewenst gedrag vertoond, wat te kwalificeren is als seksuele intimidatie. Bij de beoordeling van de vraag of iets wel of niet als seksuele intimidatie wordt bestempeld gaat het niet om de intenties van verweerder maar om de vraag of de waardigheid van het slachtoffer wordt aangetast, als gevolg van gedrag met een seksuele connotatie (artikel 1a lid 3 Algemene wet gelijke behandeling). Daargelaten of verweerder klaagsters al dan niet bewust heeft aangeraakt, staat het voor de Commissie vast dat de gebeurtenissen, zoals door klaagsters omschreven, door hen als ongewenst en seksueel intimiderend zijn beleefd. De klachten zijn gegrond.

ADVIES

inzake de klachten van:

- mevrouw A (104790), mevrouw B (104791) en mevrouw C (104792),
hierna gezamenlijk te noemen klaagsters
tegen
de heer D, hierna te noemen verweerder

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift met bijlagen van 18 oktober 2010, ingekomen op 18 oktober 2010 hebben klaagsters op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) ieder afzonderlijk een klacht jegens verweerder ingediend, inhoudende dat zij op een personeelsfeest van E op 17 september 2010 tijdens een optreden onnodig door verweerder van achteren zijn aangeraakt.

Verweerder heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 11 november 2010. Alle stukken zijn over en weer in afschrift aan partijen gestuurd.

Met instemming van partijen zijn de klachten gevoegd behandeld ter zitting op 25 november 2010.

Klaagsters A en C zijn in persoon verschenen en werden vergezeld van mevrouw F, extern vertrouwenspersoon van E. Klaagster B was verhinderd.

Verweerder is in persoon verschenen en werd vergezeld van mevrouw G, vertrouwenspersoon van E.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk en in samengevatte vorm in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

Klaagsters A en C zijn evenals verweerder werkzaam op E. Klaagster B is voormalig werknemer van E.

Op 17 september 2010 vond in Uitgeest het personeelsfeest van E plaats.

Naar aanleiding van de door klagsters als ongewenst bestempelde gedragingen van verweerder op dit feest hebben zij de onderhavige klachten bij de Commissie ingediend.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Uit het verhandelde ter zitting is de Commissie gebleken dat klagsters geen vooropgezet plan hebben gehad om een klacht tegen verweerder in te dienen. Eerst op de maandag volgende op het feest bleek dat er meerdere collega's waren die eenzelfde ervaring met verweerder hadden gehad. Klagsters hebben uiteindelijk ieder voor zich besloten de klacht door te zetten.

De Commissie constateert dat de drie klagsters afzonderlijk hebben gesteld dat verweerder hen tijdens een personeelsfeest onnodig van achteren heeft aangeraakt, hetgeen door hen als ongewenst en intimiderend is ervaren. Ook de getuige heeft verklaard gezien te hebben dat verweerder het hem verweten gedrag heeft vertoond. Overigens sluit verweerder zelf niet uit dat hij klagsters heeft aangeraakt. Hierdoor acht de Commissie het aannemelijk dat verweerder klagsters tijdens het personeelsfeest van achteren heeft aangeraakt.

De Commissie acht dit verwijtbaar. Hoewel fysieke aanrakingen niet uit te sluiten zijn in een drukke ruimte is op grond van de verklaringen van klagsters alsmede van de getuige aannemelijk geworden dat verweerder gedurende enige tijd dicht achter vrouwelijk collega's stond terwijl er voldoende ruimte was om meer afstand te betrachten alsmede dat hij de door enkele klagsters gegeven signalen dat zij dit niet prettig vonden, heeft genegeerd. Hiermee heeft verweerder grensoverschrijdend ongewenst gedrag vertoond, wat te kwalificeren is als seksuele intimidatie. Op grond van artikel 1a lid 3 Algemene wet gelijke behandeling wordt onder seksuele intimidatie verstaan: "enige vorm van verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een seksuele connotatie dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende omgeving wordt gecreëerd".

Bij de beoordeling van de vraag of iets wel of niet als seksuele intimidatie wordt bestempeld gaat het derhalve niet om de intenties van verweerder maar om de vraag of de waardigheid van het slachtoffer wordt aangetast, als gevolg van gedrag met een seksuele connotatie.

Daargelaten of verweerder klagsters al dan niet bewust heeft aangeraakt, staat het voor de Commissie vast dat de gebeurtenissen op 17 september 2010, zoals door klagsters omschreven, door hen als ongewenst en seksueel intimiderend zijn beleefd.

Dientengevolge acht de Commissie de klachten van klagsters gegrond.

De Commissie ziet ten slotte geen aanleiding tot het doen van aanbevelingen aan het College van Bestuur van E.

4. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klachten gegrond zijn.

Aldus gedaan te Utrecht op 6 december 2010/9 maart 2011 door mr. P.H.C.M. Schoemaker, voorzitter, drs. H.L.H.H. Posthuma en drs. D.J. Duyvis, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. P.H.C.M. Schoemaker

mr. R.M. de Bekker

Onderwijsgeschillen

voorzitter

**Landelijke
Klachtencommissie
BVE**

secretaris